властелинска та си тоѧга? да направѭтъ съсъ него препирнѭ, ѝ да го посрамѭтъ ѝ пропѫдѭтъ? да направѭтъ съсъ него борбѫ, както бѣлѫ тѫ мечкѫ съсъ ловцы тѣ, какъ са кори ѝ противостои даже до смьрть за ѝзбавленіе то на ѝсчадіѧ та си: да! тъй ѝ тѣ сѫ длъжны, даже до смьрть да са борѭтъ ѝ противостоѭтъ на хищны тѣ звѣрове, на Богопротивны тѣ Єретицы, заради защищеніе на дꙋховны тѣ ѝмъ чада.

Ще попитамъ (пакъ): като сте ги отпꙋсналы тыѧ противницы, волно да си сѣѭтѫ плевели тѣ (*) ѝзъ мѣждꙋ народа? іоще ѝ всѣки го Христіанина, като сте го оставилы ѝ него на волѭтѫ мꙋ, да прави какво то ще, да дьржи както мꙋ є волѭтѫ? непредвиждате ли, какво слѣдствіе очакваме!! О! зло, зло!!

Всѣкій съсъ здравомыслѭщъ разꙋмъ, да раз-сѫди, ѝ да ми докаже криво то, за което казꙋвамъ, ѝ ѝскамъ да кажа.

Нека да кажемъ, че ако бы да станѭтъ всички тѣ Българи ѝз-веднѫжъ все

(*) Плевели: са казꙋва, ѝзъ нива та гюгюрлюкъ-тъ: какво то, паламыда та, бꙋдилакъ-тъ, піѧвица та, кѫклица та, колѣндрето, глꙋшина та, грахъ-тъ, овесъ-тъ ѝ прч.